

«Det siste året» av TJØSVOLL. (Kun for gjennomlesning)

TJØSVOLL

«DET SISTE ÅRET»

Et minidrama skrevet av

ELISABETH TJØSVOLL

*Arbeidsvisning
OFF-HEDDA, 2022*

SCENE 1

FØRST

Du bryr deg faen meg ikke!

HUN

Tror du virkelig det?

FØRST

Du står der jo faen meg bare og smiler.

HUN

Jeg har ikke tenkt å krangle nå.

FØRST

Se! Du bryr deg ikke.

HUN

Jo.

FØRST

Likegyldig!

HUN

Tenk på henne.

FØRST

Jeg tenker faen meg på henne. Det er du som ikke gjør det!

HUN

Det er akkurat det jeg gjør.

FØRST

Å? Så derfor skal du bare kaste bort alt.

HUN

Jeg velger det som er best for meg.

FØRST

Og det er ikke meg?!

HUN

Nei. Du ser vel det selv?

FØRST

Ser hva?!

«Det siste året» av TJØSVOLL. (Kun for gjennomlesning)

HUN

Du snakker jo ikke engang.

FØRST

Jeg snakker!

HUN

Du skriker.

FØRST

Og du smiler.

HUN

Tenk på henne.

FØRST

Tenk på meg!

HUN

Jeg gjør det.

FØRST

Jeg ser det!!

SCENE 2

SIST

Hei.

HUN

Hei..

FØRST

Jeg klarer ikke dette.

HUN

Nei. Ikke gå.

FØRST

Jeg vil ikke.

HUN

Bli. Vær så snill.

SIST

Sorry, jeg visste ikke at dere kom til å komme hit.

FØRST

Jeg visste ikke at du pleide å være her.

SIST

Jeg skal gå.

FØRST

Fint.

SIST

Jeg vil bare si.. at.

FØRST

At?

SIST

Det var fint å se deg.

HUN

Takk.

SIST

Jeg vet at det er merkelig.

«Det siste året» av TJØSVOLL. (Kun for gjennomlesning)

FØRST

Ja, det er det.

SIST

Kos dere.

Skal gå.

HUN

Går det...

SIST

Hæ?

HUN

Hvordan går det med deg?

FØRST

Bryr du deg?

SIST

Det går. Jeg vet egentlig ikke.

HUN

Nei...

FØRST

Skal vi finne en plass?

HUN

Ja, gjør det.

FØRST

Blir du med?

HUN

Ja. Snart.

FØRST

Snart?

SIST

Kan vi snakke?

FØRST

Har ikke du sagt nok?

SCENE 3

SIST

Hei... eller hallo! Du jeg har planlagt noe neste helg. Er du med?

HUN

Jeg skjønner at du tror at det er oss.

SIST

Hei.. Du. Jeg har bestilt et bord for to i byen. Vil du være med å feire oss? Eller ikke feire. Jeg vet ikke.

HUN

Men.

SIST

Jeg er bare så glad.

HUN

Sånn er det ikke.

SIST

Så glad for at du finnes.

HUN

Dessverre.

SIST

Jeg skjønner ikke hvorfor jeg ikke har møtt deg før, men det er bra det iallfall skjedde nå.

HUN

Jeg beklager.

SIST

Er du enig?

HUN

Du skjønner deg ikke på meg.

SIST

Jeg er ikke sikker på om jeg er lik som deg.

HUN

Du sier du gjør det, men er du helt sikker på at du vet dette?

«Det siste året» av TJØSVOLL. (Kun for gjennomlesning)

SIST

At jeg fortjener deg.

HUN

Jeg er et vrak.

SIST

Du er noe for deg selv. Det mener jeg.

HUN

Et totalt vrak med alt for mye som tar tak i meg og sluker meg
hel.

SIST

Du stråler med ditt smil...

HUN

...Jeg har så mange tanker...

SIST

...og har så sinnsykt mye energi.

HUN

Mange følelser.

SIST

Skjønner ikke hvordan du klarer det.

HUN

Og altfor mye dritt som skjer.

SIST

Du får alle i godt humør.

HUN

Jeg er gift.

SIST

Jeg visste at det skulle bli oss.

HUN

En gift. Som kommer til å bli ditt største fall.

SIST

Med engang vi møttes.

«Det siste året» av TJØSVOLL. (Kun for gjennomlesning)

HUN

Din største tabbe.

SIST

Tenkte du det?

HUN

Og det er jeg lei meg for.

SIST

Følte du på det?

HUN

Tro meg.

SIST

Du møtte blikket mitt...

HUN

...Jeg har prøvd å gi deg en sjanse...

SIST

...med en flamme.

HUN

Virkelig. Men jeg har glemt å gi meg den samme muligheten.

SIST

En flamme som jeg aldri skal slukke.

HUN

En sjanse.

SCENE 4

HUN

Så jeg står her da. Midt i skogen. Med et barn i mine armer. Hun er to år og begynner å bli for tung til å bære. Men jeg gir meg ikke. Jeg er sterk nok for oss begge. Vi hører fuglene synge, men vi ser dem ikke. Vi bare hører. Hun smiler. Jeg lytter. De er virkelig fri de. De kan fly hvor de vil.

Eller... de kunne det fram til vi reiste svære vindturbiner som henretter dem hvis de trosser vinden vår. Men disse er fri. Disse lever. Og vi står her. I en skog med høye grantrær.

Solen begynner å bli trøtt. Vi ser spotter av lys som skinner på oss. Vi er på en scene. Dette er vår scene. Jeg skal velge veien og hun skal møte hindringene som jeg skaper. Det er merkelig å tenke på hvor mye ansvar som ligger i mine hender. Velger jeg rett for oss? For henne? For meg? Eller kanskje jeg velger feil for begge.. Hun er for liten til å bestemme, og jeg er for stor til å ikke klare å bestemme. Men jeg er livredd for å ta feil! Jeg er livredd for å angre på alt jeg har gjort. Nei! Det er faen meg lett å si at man aldri skal angre, en skal gå videre.

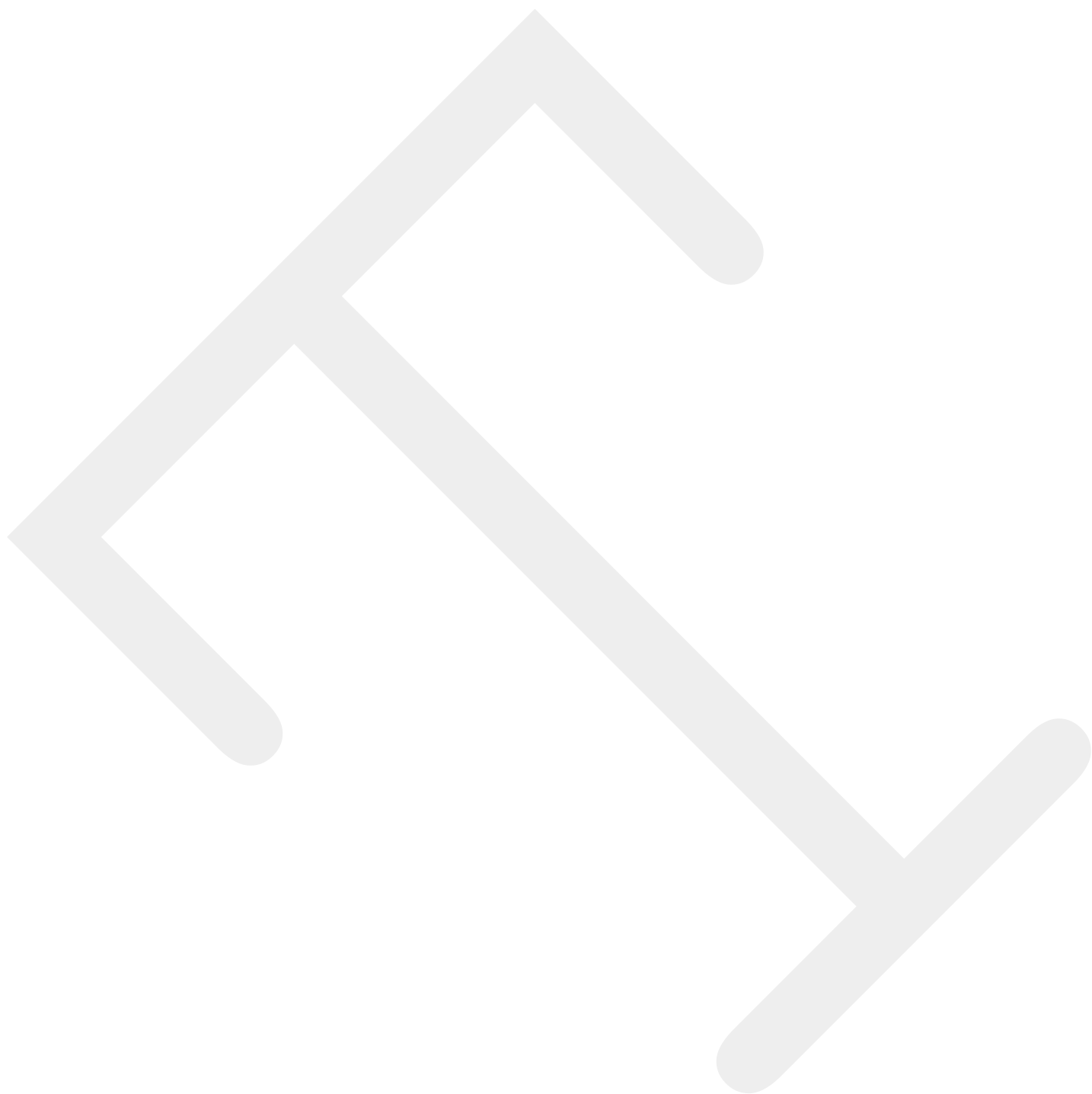
Gårsdagen er forbi, morgendagen har ingen sett, i dag hjelper Herren. Gjør han det? Hva hvis jeg roper? HERRE?!!! Hører han? GUD!!! Kommer han? Jeg trenger hjelp! Hjelper han meg? Jeg venter og venter. Det blir mørkere og kaldere ute, men ingen tegn til Han. Ingen tegn på at han skal vise meg veien. Er Gud der for deg? Svarer han? Han svarer ikke meg iallfall. Kanskje han svarer deg. Men ikke meg. Og det er ikke slik at jeg har ignorert han. Eller snudd ryggen. Hvis han finnes, snudde han ryggen til meg. Han svarte aldri. Ikke på et eneste spørsmål. Så hvilken dag er det i dag da? I dag hjelper herren... Jeg har den teksten hjemme. På en vegg. Jeg ser av og til på den, og skjønner ikke hvorfor jeg hang den opp. Den står skrevet på en keramiktallerk. En blå og hvit keramiktallerk med blomster på. Jeg har bare lyst til rive den ned. Hvis jeg finner veien ut. Og kaste den rett i gulvet, og se den knust i tusen biter. Hvorfor har jeg ikke gjort det? Den har bare jo bare hengt der og spyttet meg i ansiktet.

Mamma? Sier hun nå. Den lille jenta mi. Hun er sliten. Akkurat som meg. Hun spør; hvor er pappa? Jeg sier pappa er syk. Vi må hjem. Hvor enn det er. Jeg prøver å gå. Jeg ser at vi kommer lengre og lengre inn i skogen. Jeg prøver å gå tilbake. Snu igjen. Men trærne har endret på plasseringene sine.

Sceneskift. Hva pokker skal jeg gjøre. Hun er trøtt. Hun vil ikke mer. Hun vil bare hjem. Trærne trekker seg nærmere. Hun gråter. Jeg holder tårene inne. Jeg vil være sterk. Jeg må være sterk. Jeg må velge. Jeg må snu eller gå framover. Jeg velger. Jeg går

«Det siste året» av TJØSVOLL. (Kun for gjennomlesning)

framover. Ikke se tilbake. Gårsdagen er forbi, morgendagen har ingen sett. Men i dag er det jeg som bestemmer.

SCENE 5

HUN
Hei.

FØRST
Hei.

HUN
Går det bra?

FØRST
Nå, ja.

Pause.

FØRST (CONT'D)
Med deg?

HUN
Kanskje.

FØRST
Kanskje?

HUN
Snart.